Я знову не зберіг тебе, надіє.
Я знову перебив тобі крило.
Тепер за тебе стати не посміє
душі моєї чорне ремесло.

Так треба: загубити і забути.
Нехай це данина,

остання дань,

хай сива пустка відшепоче груди
у древнім ритуалі замовлянь.

Нехай та світла безвість українна,
де ти живеш,

від втечі палахка,

тобі замовить на стежки,

а сину

замовить на талан провідника.